

INTERVIEW MET LUKAS BALOEBOEN Ass. Coach Matrixx Magixx

Lukas Baloeboen(40) is een vlotte prater. Op mijn vraag naar zijn hobby's moet hij echter het antwoord schuldig blijven. “Ik doe 4 trainingen 's morgens, 4 's middags en 4 's avonds. Per 2 weken heb ik 5 wedstrijden”. Bijna schuldig kijkt hij me aan, maar voegt er meteen relativerend aan toe: “Bovendien heb ik kunstgras in mijn tuin liggen!” Zijn enige hobby, zeg maar passie, is basketbal.

Het begon allemaal op de “Stedelijke Scholengemeenschap Nijmegen” (SSgN). Daar heerste een intensief sportklimaat, waar de toen 13-jarige Lukas Baloeboen zich meteen als een vis in het water voelde. Alle sporten kwamen er aan bod. Hij koos eerst, als zo velen, voor voetbal en kwam bij de jeugd van NEC terecht. Er werd op het SSgN echter ook zeer fanatiek gebasketbald, en ook die sport trok Lukas aan. Hij kwam in een team terecht dat het zo ver bracht dat het WK basketbal voor scholen werd bereikt en toen hakte hij de knoop door en koos definitief voor het basketbal.

Met So What speelde hij Eerste Divisie en ging mee toen dat Wildcats werd. Helaas kreeg hij last van een wervelblessure en moest daardoor stoppen. Dat viel niet mee, om het maar eens netjes te zeggen. Zeker niet voor iemand die wedstrijden speelde onder het motto “40 minuten oorlog voeren” en voor zichzelf de regel had gesteld: “Alleen bij bloed stop ik!”

Een nieuw tijdperk brak aan. Het verschil was maar een paar meter: van in het veld naar daarbuiten, langs de lijn. Lukas werd assistent-coach en later hoofdcoach van het aspirantenteam van Wildcats. Met dit team werd hij kampioen van Nederland.

Na 3 jaar Wyba (een kampioensrit naar de Eredivisie), 1 jaar assistent van Raúl van Loon, jeugdteam van Wyba (met Nick Domhof) en het herenteam van Wildcats, kwam het profbasketbal in Nijmegen. Lukas werd zaalbeheerder bij Eiffeltowers. Groot was zijn schrik en verbazing toen hij op internet las dat Eiffeltowers naar Den Bosch vertrok. Tot zijn grote opluchting en blijdschap richtte een groepje enthousiaste Nijmeegse basketbalfans de Matrixx Magixx op. Lukas, geboren en getogen Nijmegenaar, bleef nog anderhalf jaar zaalbeheerder. Toen Michael Schuurs, vriend en mede-basketbalfanaat, coach van Matrixx Magixx werd, werd hij assistent-coach. In hun gezamenlijke rookie-year (2006-2007) werd Matrixx Magixx bekerkampioen van Nederland en werd Nijmegen op de basketbalkaart van Nederland gezet!

“De taakverdeling tussen Michael en mij is glashelder. Michael zet de grote lijnen uit, ik zorg voor de details naar de spelers toe. Bij wissels kan ik een speler nog even apart nemen. Ook bij de trainingen voert Michael het woord. Ik train vaak met een paar spelers apart, om bepaalde punten te verbeteren. We doen dit al 4 jaar zo samen. We hebben een open communicatie met elkaar. De samenwerking is alleen maar sterker geworden!”

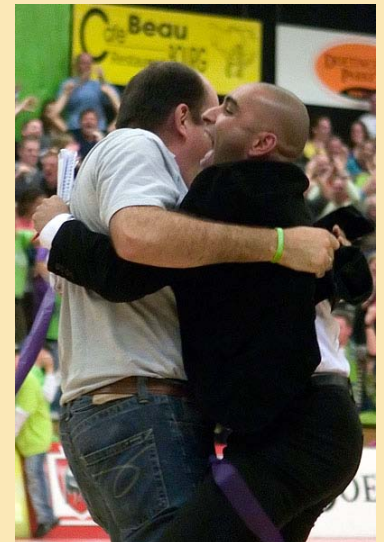

Lukas heeft inmiddels ook zijn “eigen” team: jongens U20, dat ook in de Eredivisie uitkomt. Het grote doel is om kweekvijver voor de Matrixx Magixx te zijn. Een paar spelers hebben inmiddels hun eerste minuten bij de “echte” Magixx te pakken. Marwin Schippers en Kieran Celaire staan klaar voor het grote werk. Helaas voor Marwin heeft een nare val, waarbij hij zijn knieschijf brak, zijn doorbraak voorlopig uitgesteld.

Lukas: “We hebben duidelijke criteria vastgesteld om ons doel te bereiken. De spelers moeten voldoende kwaliteit hebben om later te kunnen doorstromen naar Heren 1. Ze moeten atletisch vermogen hebben, waarbij de lengte mooi meegenomen is. Verder dienen ze over voldoende technische kwaliteiten te beschikken. We kijken zorgvuldig rond in ons “Bolwerk”, een samenwerkingsverband met verscheidene clubs uit de omgeving. Uiteraard overleg ik met Michael en Frans (van de Geer) over de aan te trekken spelers”.

Alle spelers van Lukas zijn gekomen om later zo hoog mogelijk te spelen. Aan motivatie dus geen gebrek. Toch is het keihard werken aan techniek en spelinzicht. Hij is blij dat hij nog alles voor kan doen (“lead by example”). Van zijn spelers vraagt hij het uiterste, zoals hij dat ook van zichzelf doet.

Als je zo aan tafel tegenover hem zit, zie je een aardige, vriendelijke man, die je met plezier tot je vriendenkring zou toelaten. Hij is, zoals je dat veelal in de Magixx familie tegenkomt, open en spontaan. Bij zijn vriendin en dochtertje kan hij tot rust komen en de spanningen van zich af werpen. En die spanningen zijn er: “Er zijn zaterdagen waarop ik eerst met de heren U20 een competitiewedstrijd b.v. in Amsterdam moet spelen, en daarna snel naar de Horstacker moet rijden om op tijd bij de wedstrijd van Heren 1 te zijn. Dat betekent spanning vooraf, langs de lijn en de eerste wedstrijd verwerken. Dan weer dezelfde cyclus naast Michael. Na die 2 wedstrijden ben ik volkomen leeg. Dan duurt het thuis toch wel even voordat ik weer volledig ontspannen ben. “En toch zou ik het voor geen goud willen missen!” aldus Lukas.

Ik blijf doorvissen naar dingen die niets met basketbal te maken hebben. Dat blijft een moeilijke zaak. Zelfs als ik naar zijn favoriete muziek vraag, is er een link: “Alles wat een beetje hip is. Door de jongens van mijn team blijf ik up-to-date”. Alweer een verwijzing naar het basketbal! Eindelijk heb ik iets gevonden: zijn favoriete eten. Door zijn Molukse vader is hij gek op Indisch eten. En dan liefst met zoveel mogelijk mensen aan tafel. En iedereen die dan toevallig binnenkomt eet mee!

Als ik hem nog eens naar zijn hobby's vraag (“Kom op Lukas, voor mijn interview. Er is toch wel iets?!”) kijkt hij me met zijn donkere ogen en de hem typerende lach aan: “Vooruit dan maar. Basketbal! Schrijf dat maar op”.

En dat doe ik. Met een glimlach.

Tekst: Freddy Klooté | Foto's: Brigitte v Heeswijk | ©2009-2010 Doublexx